

BLEGOŠ — SREDIŠČE PD

Med tretjim in petim avgustom so društveni vodniki in nekaj članov loške GRS povedli v Julijske Alpe 51 gornikov, ki so si že dolgo želeli priti na Triglav. Ubrali so pot, ki je za tak pohod najbolj primerna. Z visoko ležeče Pokljuke so se mimo Vodnikove koče in Kredarice v enem mahu, vendar z vsemi potrebnimi počitki, razgledovanjem in oddihi povzpeli na teme najvišje slovenske gore. Naslednjega dne jih je stezica vodila mimo Planike do Doliča in od tam prek Hribaric do daljnjih Triglavskih jezer. Zadnji dan je bil prihrajena za vzpon čez Štapce in prek bohinjskih planin do Janeza ob Bohinjskem jezeru. Društvo je spet osrečilo nekaj ljudi, ki jim bo doživetje za vedno ostalo v nepozabnem spominu in bodo prav gotovo še hodili v gore.

Dne 28. avgusta je v zraku kljub poletnemu vzdušju že tudi slutnja skorajšnje jeseni. Takrat je zaobljena kopa Blegoš imela v gosteh loške planince, ki so lahko spremljali delo radioamaterjev. Na vrhu imajo svojo postojanko, od koder se ob izteku visokega poletja oglašajo vrstnikom po Sloveniji in onkraj njenih meja. Dober je tale Blegoš, ravno prav daleč in vsestransko mikaven, ravno prav visok, da ga že lahko štejemo k pravim goram in da se ga splača obiskati poleti in pozimi, v petek in svetek, in si v njegovih prostranstvih privoščiti občutek neomejene svobode, nabrati gob, malin, borovnic, se srečati z gamsi, jelenom, košuto, jazbecom, srno, divjim prašičem in petelinom, prisluh-

niti krokarju, občudovati rumene pogačice, duhati dišeče murke, nabirati šentjanževke, poprovo meto in blagodišečo materino dušico, da o vsem drugem ne govorimo.

Je pa Blegoš res nekakšna vsestranska osrednja točka PD Škofja Loka, kamor vabijo, vodijo in spremljajo takšne in drugačne skupine, prave planince in take, ki bodo to še postali ali pa že skoraj niso več.

V soboto, 6. septembra, je bilo na Blegošu 180 mladih gasilcev iz občin, ki so nasledile nekdanjo veliko občino Škofja Loka. Nanj so prišli iz Leskovice, pa iz Martinj vrha in Žetina, na vrhu dobili spominski žig, se razgledali, nato pa se v koči in ob njej okrepčali z enolončnico. Kljub vročini je bilo lepo. Občinska gasilska zveza v program dela z mladimi vključuje tudi hojo po gorah in druge večine, ki jim lahko kdaj pridejo prav. Pri tem ji pomaga in sodeluje tudi planinsko društvo.

NI DALEČ DO STOTE OBLETNICE

Dovolil si bom še sprehod v bližnjo prihodnost in napisal še to, kar nas še čaka, da bi se program iztekel. Mislim, da prav veliko ne morem pogrešiti.

Že v nedeljo, 21. septembra, bo (medtem je že bil; op. ur.) spet na vrsti Blegoš. Tokrat bo praznovala koča. Dvajsetletnico! Na njenem mestu je poprej stal hlev Pašne skupnosti z bivalnim prostorom, v katerem so kdaj prespali tudi izven sezone in ob praznikih. Zgodilo pa se je, da je po eni od takih priložnosti zapel rdeči petelin, staje so pogorele do tal, skupnost pa jih ni imela namena obnoviti.

Takrat sta PD Škofja Loka s predsednikom **Milošem Mrakom** in gradbeni odbor pod vodstvom **Sava Šinka** zavihala rokave in v dveh kratkih letih zgradila kočo. V spomin na to se bo zbrala planinska srenja, spet se bo oglasil Jože Stanonik, pridružil se mu bo **Jože Bogataj**, župan občine Gorenja vas-Poljane. Zapel bo kvartet Spev in se oglasil žametni Rokov glas, zabrnele bodo strune citrarja **Plahutnika**. Slišali bomo recitacijo o Blegošu in če bo lepo vreme, bo spet za marsikoga lep planinski dan, kot zna biti samo v septembru.

In kaj še ostaja?

Iztekle se bo še eno Lubnikarsko leto. Sešteli bodo vse vzpone, poiskali po vrsti vse najboljše, si stisnili roke. To bo osemnajstega oktobra. Slišala se bo harmonika, pod bo škripal pod plesalci, oglasili se bodo pevci. V kroniki se bodo razodele te in one skrivnosti iz življenja ljubnikolazov. Vmes bo nedvomno še marsikaj zanimivega, tako da udeležencem ne bo lahko, ko bo treba v zaspano dolino.

Svoj pregled in oceno bo konec leta pripravil tudi upravni odbor društva. Naredil bo bilanco, ki bo zagotovo pozitivna. Loški planinci so času iztrgali veliko lepih trenutkov, ki bi se sicer odvijali po svoje. In gotovo bo slišati tudi kako besedo o tem, kaj nas čaka prihodnje leto.

Do stote obletnice ni več daleč, zato pogumno in delavno naprej — pa veliko uspehov, prijatelji!

Na Črno prst

SLAVICA ŠTIRN

*Bilo je hladno,
v dolini megla.*

*Bukev otresa
rumene cekine,*

*javor razprte
dlani.*

*Prešla sem nežne,
tixe planine;*

*kulise —
bele skale.*

*Na vrhu
otožnost.*

*Južni veter
polegal je travnati breg*

*in z ihto
gnetel oblake.*

*Nisem videla
juga.*